

28 de juny, Dia Internacional de l'Orgull LGTBI

Aquest any estem immersos en la situació de l'estat d'alarma provocada per la crisi sanitària per la pandèmia del coronavirus (COVID-19), i en la commemoració del 28 de juny volem posar de manifest que les persones LGTBI no es poden veure perjudicades ni en els seus drets personals ni socials, com tampoc pot agreujar-se l'estigma que pateix en moltes ocasions el col·lectiu a conseqüència d'aquesta nova situació que estem vivint.

Aquests dies sembla que recuperem discursos sobre la pandèmia que ens fan recordar els que es van viure en dècades passades amb l'altra pandèmia, la del VIH. No es pot caure, de nou, en l'estigmatització. Ni a la feina ni enlloc més discriminacions.

Com cada 28 de juny recordem els fets de Stonewall Inn a la ciutat de Nova York, que donà origen a la jornada internacional de reivindicació dels drets i visibilització de les persones LGTBI. Cal recordar que arran d'un escorcoll policial habitual a un local del Village freqüentat, majoritàriament, per dones transsexuals i homes gais, i davant de les humiliacions que suposava, es va produir una reacció en contra que provocà uns incidents als carrers que es van perllongar durant una setmana amb disturbis contra les forces policiaques.

Hem de recordar que l'agost de 1970, el projecte de *Ley de peligrosidad y rehabilitación social* que es va presentar a Las Cortes franquistes, que naixia amb la voluntat de "tractar" i "curar" l'homosexualitat, va incitar dos activistes, Francesc Francino i Armand de Fluvià, a crear a Barcelona, clandestinament i sota pseudònims, el Movimiento Español de Liberación Homosexual (**MELH**), la primera associació moderna de defensa dels drets dels homosexuals a l'Estat espanyol. Per tant, commemorem cinquanta anys de l'inici de l'activisme LGTBI a Barcelona i Catalunya.

Per sort, anem millorant en el reconeixement dels drets de les persones LGTBI. Malauradament, no a tot el món. D'una banda, hi ha països en què les lleis igualitàries han arribat a un nivell molt alt i, de l'altra, hi ha països on la visibilitat i els drets encara no són reconeguts, fins al punt que poden ser penats o sancionats i, fins i tot, condemnats a la pena de mort.

A l'Estat espanyol s'ha arribat a un grau legal de reconeixement dels drets LGTBI molt alt, sobretot tenint en compte la situació, no gaire llunyana, de repressió envers el col·lectiu.

Les Directives de la Unió Europea de reconeixement de drets de circulació a la ciutadania dels països membres, també han fet aflorar el reconeixement dels drets de les famílies i els matrimonis igualitaris a tota la Unió. Per desgràcia, no estan reconeguts en tots els Estats de la UE.

Cal anar seguint, amb atenció i preocupació, la situació que es viu en dos països de la Unió Europea com són Polònia i Hongria, amb la promulgació de legislacions clarament contràries als drets LGBTI.

Per sort, l'abril passat el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va dictaminar en sentència 23 d'abril C-507/18, que cap empresa pot discriminar en la contractació de treballadors i treballadores per la seva orientació i identitat sexual en cap país de la Unió. A més, possibilita que qualsevol organització o persona pugui denunciar situacions d'aquesta mena, sense necessitat de ser la persona afectada.

La UGT de Catalunya va editar el 2019 l'informe *Diversitat LGBTI als centres de treball* http://ugtcat.net/subdominis/premsa/2019_informe_lgtbi_resultenquestes.pdf, basat en una enquesta realitzada per quasi 900 delegades i delegats del nostre sindicat sobre la situació de l'homofòbia dins dels centres de treball.

De l'informe destaquem alguns punts molt significatius, entre ells el fet de la presència generalitzada de treballadors i treballadores LGBTI als centres de treball.

Una gran majoria de les persones enquestades —un 70%— sap o percep tenir companys o companyes del col·lectiu LGBTI. El percentatge augmenta en el cas de les delegades i delegats del sector públic i entre les persones menors de 35 anys. Les respostes es basen en la percepció o coneixement indirecte, és a dir, que no són les mateixes persones LGBTI que responen l'enquesta. Per això no podem assegurar-ho, però podríem estimar que si un percentatge tan elevat de delegats i delegades tenen coneixement de la presència de persones LGBTI, i hi afegim el percentatge no conegut de treballadors i treballadores LGBTI que no són reconeguts com a tal, podríem dir que en una immensa majoria dels centres de treball hi treballen persones LGBTI.

Això també vol dir que la diversitat a la nostra societat ha de ser la normalitat, i hem d'integrar-la ja a totes les esferes de la nostra vida: la laboral, la social, la privada, la pública, etc.; a totes, en definitiva.

Condemnem l'atac homòfob que van patir dues persones al carrer a Lleida aquest mateix mes, una d'elles pertany a la nostra organització. I condemnem tots i cada un dels atacs, rebuigs i discriminacions que pateixen les persones pel sol fet d'expressar-se tal com són.

La importància de la denúncia pública i la denúncia formal en aquests casos deixa en evidència que encara avui ens queda camí per recórrer entre la igualtat formal dels drets i la igualtat efectiva d'aquests. La nostra societat i els nostres sistemes no poden deixar passar sense resposta ni un sol fet com aquest. Tot el nostre suport, i molt especialment al nostre company.

La nostra feina als centres de treball la focalitzem en la formació, la informació i la sensibilització a la vegada que en la negociació col·lectiva, i proposem clàusules i possibles temes a introduir, com la creació d'un context respectuós; plans d'igualtat i no-discriminació i protocols d'actuació; equiparació dels drets de matrimoni i drets de parelles de fet; llenguatge no sexista i inclusiu en la redacció del conveni; tenir en compte les necessitats i drets de les persones trans al lloc de treball; desestigmatització de les persones LGBTI amb relació al VIH; contemplar la LGBTI-fòbia com a risc psicosocial; i desplegar un procediment efectiu sancionador.

Cal implementar les mesures i els protocols adients a la normativa laboral, que garanteixin i emparin els drets de les persones LGBTI i que ningú no es vegi discriminat a la feina per ser una persona LGBTI.

La reivindicació de Stonewall Inn, malauradament, encara perviu.

La vida està feta de colors diversos i nosaltres hem de saber gaudir-ne!

Estima't a tu primer

i després, a qui vulguis!

A LA FEINA, FORA HOMOFÒBIA!